

V Praze dne 8. září 2021

Č. j.: MZDR 32181/2021-12/MIN/KAN

MZDRX01HFOPK

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo zdravotnictví, jakožto správní úřad příslušný podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), rozhodlo o žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., v souladu s § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s § 20 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., takto:

Žádost paní Kamaly Taris, [REDACTED]

[REDACTED] (dále jen „žadatelka“), ze dne 23. 8. 2021, o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb. v podobě sdělení konkrétního důvodu případné absence postupu ministerstva stran zadání znaleckých posudků ve věci verifikace hypotéz formulovaných žadatelkou v dopisu ze dne 2. 8. 2021 adresovaném ministru zdravotnictví a MUDr. Aleně Šteflové, MPH

se dle ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. částečně odmítá.

Odůvodnění

V dopisu ze dne 2. 8. 2021 adresovaném ministru zdravotnictví žadatelka konstatovala, že dle jejího názoru je třeba jednoznačně a ověřitelně doložit nebo zamítnout tyto hypotézy: „1) *Existuje nový koronavirus SARS-CoV-2, který lze nalézt přímo v biologickém materiálu člověka (izolací, purifikací, extrakcí jeho kompletní makromolekuly RNA, změřením celého genomu gelovou elektroforézou, biochemickou analýzou bílkovin).* 2) *Tento koronavirus se přenáší z člověka na člověka respiračním sekretem a způsobuje onemocnění dýchacích cest, které vede k atypickému zápalu plic.* 3) *Testy založené na metodě RT-PCR, které se v České republice používají, dokáží validovaným způsobem detekovat infekce schopný koronavirus SARS-CoV-2 (s jakou specifičností a senzitivitou v porovnání s absencí/přítomností celého infekce schopného viru v referenčním vzorku).* 4) *Tento*

koronavirus se vyskytuje i u zcela zdravých lidí a ti mohou dýcháním, mluvením nebo zpěvem infikovat ostatní osoby v jejich okolí.“

Za účelem verifikace těchto hypotéz pak žadatelka vyslovila požadavek, „*aby byly ke všem 4 výše zmíněným a takto ověřeným hypotézám vyhotoveny znalecké posudky.*“

Dne 23. 8. 2021 pak žadatelka podala žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., navazující na dopis ze dne 2. 8. 2021, jejímž prostřednictvím požádala o sdělení, jak je postupováno se zadáním oněch znaleckých posudků s tím, že „*pokud není postupováno nijak*“, požádala žadatelka o specifikaci konkrétního důvodu. Dále poptávala sdělení, zda se ministr zdravotnictví a MUDr. Šteflová, MPH s obsahem dopisu ze dne 2. 8. 2021 a odkazy v něm seznámili (a pro případ, že nikoli, požadovala zdůvodnění takové skutečnosti).

Ministerstvo zdravotnictví (dále jen „*ministerstvo*“) žádost o informace posoudilo a dospělo k závěru, že nezbyvá, než ji částečně, tj. v rozsahu, v němž bylo poptáváno sdělení, týkající se zdůvodnění postupu ministerstva stran zpracování zmíněných znaleckých posudků, odmítnout.

Pokud jde o zbývající dotazy, lze konstatovat, že ministr zdravotnictví i MUDr. Šteflová, MPH se s obsahem shora uvedených dokumentů seznámili (s ohledem na to je dotaz na zdůvodnění postupu pro případ, že by tomu tak nebylo, irelevantní) a ministerstvo požadavek žadatelky na zpracování znaleckých posudků vzalo na vědomí. V tomto rozsahu byly tedy informace poskytnuty.

Žádost o zdůvodnění postupu ministerstva stran zpracování zmíněných znaleckých posudků je však svojí povahou dotazem na názor ministerstva, protože je třeba rozhodnout o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., podle kterého se povinnost poskytovat informace dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací netýká.

Je zjevné, že se žadatelka předmětným dotazem domáhá zdůvodnění a dovysvětlení postupu ministerstva ve shora uvedené věci, v daném případě zdůvodnění, proč ministerstvo postupovalo tak či onak ve věci zpracování znaleckých posudků k verifikaci žadatelkou formulovaných hypotéz (přičemž ministerstvo nadto jasně konstatovalo, že návrh žadatelky v podobě zpracování odborných posudků vzalo na vědomí), a tudíž se dotazuje na názor ministerstva ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 zákon č. 106/1999 Sb., podle kterého se však povinnost poskytovat informace netýká mimo jiné právě dotazů na názory povinného subjektu. Zákonná povinnost k poskytnutí informací se totiž dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozhodnutí NSS č. j. 10 As 117/2014) i odborné literatury nevztahuje na podávání dodatečných vysvětlení volby určitého postupu povinných subjektů v konkrétní věci. Podobné dotazy kladené v režimu zákona č. 106/1999 Sb. je tudíž nutno dle komentářové literatury subsumovat rovněž pod dotaz na názor ve smyslu citovaného ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. (viz např. Furek, A., Rothanzl, L., Jírovec. T.,: Zákon o svobodném přístupu k informacím, Komentář, C. H. BECK, 2016, str. 78): „*Další typovou skupinou žádostí, které lze podřadit pod dotaz na názor, jsou žádosti požadující (do)vysvětlení postupů či stanovisek povinných subjektů. Takové žádosti jsou*

často podávány jako vyjádření nespokojenosti s jinou aktivitou povinného subjektu, typicky žádost o sdělení, z jakého důvodu povinný subjekt vydal konkrétní rozhodnutí, proč se v rámci určitého materiálu nezabýval též určitým v žádosti uvedeným problémem, z jakého důvodu nebyl určitým způsobem činný, apod.“

Jinak řečeno, sdělovat konkrétní důvody, proč ministerstvo postupovalo a jednalo v určité konkrétní věci tak, jak postupovalo, tedy vysvětlovat důvody a motivaci ministerstva k volbě konkrétního postupu v určité záležitosti a de facto vést se žadatelkou polemiku na téma důvodů či správnosti takového rozhodnutí, není v režimu zákona č. 106/1999 Sb. v žádném případě jeho povinností.

Vzhledem ke shora uvedenému nezbylo než rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto správního rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat podle § 16 odst. 1 a ust. § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. a § 152 odst. 1 správního řádu ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí rozklad, a to podáním učiněným u Ministerstva zdravotnictví, Palackého nám. 4, 128 04 Praha 2. O rozkladu rozhoduje ministr zdravotnictví. Lhůta pro podání rozkladu počíná běžet dnem následujícím po dni doručení tohoto rozhodnutí.

Mgr. Daniela Kobilková

ředitelka odboru Kancelář ministra

podepsáno elektronicky

